

Bir Başka Hayalde

Cilt 2

Bir Başka Hayalde (Cilt 2)

Alperen ERDOĞAN, Ayhan AYNA, Feyza Nur DİLEKCAN, Hande Elif YAVUZ, Işıl Y TOMBUL, Rıdvan EGE, Sümeyye BÜLBÜL, Ülkü SÖYLEMEZ, Yasin PINARBAŞI

Kapak Tasarımı

Dr. Enes BAŞAK

Mizanpaj

Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör

Esmâ Nur Ayşe ÇELİK BAŞAK

1. Basım, Şubat 2023

Yayınevi

SAGE Yayıncılık Rek.Mat.San.Tic.Ltd.Şti.

Kazım Karabekir Caddesi

Uğurlu İş Merkezi No: 97/24

İskitler – Ankara

Tel: 444 9 296

Sertifika No: 47603

Ankara/TÜRKİYE

Baskı

BİZİM DİJİTAL MATBAACILIK

SANAYİ VE TİCARET A.Ş.

Serhat Mahallesi Uzayçağı Caddesi

1128.Sok. No:6 Ostim/ANKARA

Tel: 444 9 296

Matbaa Sertifika No: 41356

Ankara/TÜRKİYE

bilgi@bizimdijital.com

www.kitapbastir.com

www.bizimajans.com

İÇİNDEKİLER

<i>Alperen ERDOĞAN</i>	4
<i>Ayhan AYNA</i>	6
<i>Feyza Nur DİLEKCAN</i>	13
<i>Hande Elif YAVUZ</i>	19
<i>Işılray TOMBUL</i>	23
<i>Rıdvan EGE</i>	28
<i>Sümeyye BÜLBÜL</i>	32
<i>Ülkü SÖYLEMEZ</i>	40
<i>Yasin PINARBAŞI</i>	42

Alperen ERDOĞAN

İnsanların hâllerini anlamamız için psikolog olmaya da okulunda okumaya gerek yok. Yüzlerine baktığımızda yahut biraz konuşup gözlem yaptığımızda insanların aslında bizlere karşı nasıl görüldüğünü görebiliriz. Çünkü insanoğlu içinde bulundurduğunu saklayamaz. Kilitli kapılar ardında tutulan hazineleri biraz zorlama ile ele geçirilebilir. İnsanlar aslında konuşmak ister, üzüntüsünü, sevincini anlatmak ya da bilgilerini paylaşmak ister. Kimi zaman oturup sadece geleceği konulardan konuşmak ister ama konuşmak ister. Fakat tüm bunlara rağmen konuşmayı, anlatmayı beceremez çoğu zaman ya da kendi isteğiyle konuşmaz. Bunun aslında iki nedeni vardır; birincisi karşısındaki insanı bir şeylerini paylaşacak kadar yakın görmez kendine. Güvenmek ister çünkü insan. Güvendiğine anlatır, güvendiğine kırılır ve güvendiğini sever. İkincisi ise anlatmanın güçsüzlük olduğu saçmalığına inandırmıştır kendini. Üzüldüğünü anlatmak istemez insan çünkü bu kadar güçsüz müyüm der. Kendi başıma da aşabilirim der fakat bilmez ki asıl güçsüzlük budur. Birinin yanında ağlamamak mıdır mesela güçlü olmak? Hayır, herhangi birinin yanında ağlayabilecek kadar normal olmaktır güçlü olmak. İnsan konuşmak ve anlatmak ister. Konuşmayıp anlatamayınca içine atar, atar atar... Attıkça dolar insanın içi ancak bir süre sonra patlar ve kendini imha eder. İnsan anlatamadığı için mutsuzdur. Anlatmalı ve konuşmalıdır, dinlemelidir. Konuştukça yük hafifler, derde çare bulunur, bazen bulunmaz belki ama konuşmak yine de rahatlatır insanı çünkü o zehir vücuttan atılmıştır artık. Nasıl ki vücuda girip atılamayan zehir vücuda zarar verirse insanın kafasındaki anlatamadığı şeyler de insana zarar verir. Kurcalar, deşer insanın zihnini ve en sonunda mutsuz eder. Bu yüzden mutsuzdur insan.

İnsan aslında mutluluğu kovalamıyor mutsuzluktan haz alıyor oysa mutluluğu istese insanoğlu içinde bulmaktan, başka yerde aramasından iyidir. Mutsuzluk insanın kendi seçimidir, kendi

düşüncelerine yön verdiğinde mutsuzluktan kurtulmaya başlar. Konuştukça, kaçmayıp çözmeye çalıştıkça mutsuzluk dağı küçülür, küçülür ve sonunda biter. Bittiği yerde insan mutlu olmaya başlar, mutsuzluğu bitiren mutluluğun başlangıcı değil mutsuzluğun istenmemesi ve bununla birlikte gelen mutsuzluğa başkaldırır. Mutsuzlukla savaşıyor kişi mutluluğunu kovalarken yorulmaktadır çünkü kovalanan şey insanın ulaşamadıklarıdır. Bundan yorulan ve vazgeçen insan artık mutsuzluğun kölesi olmuştur. Mutsuzluğun kölesi olan insan artık bir şeyleri fark etmişse de ne yazık ki çok geç. Mutsuzluk bataklığına düşen insan burada yersiz çırpınmaya başlar. İş işten geçtikten sonra belki bazı doğru adımlar atar ancak zihnine vurduğu kelepçeler artık onun her düşüncesini kontrol etmeye başlamıştır. Bataklık içinde çırpındıkça dibe batmaya başlar ve bir süre sonra çırpınmanın da fayda getirmeyeceğini anlayıp bırakır. Bu saatten sonra o kişiye ölü ya da diri demek manasızdır. Çünkü mutsuzluk bataklığında boğulan insan ne yaşar ne ölür, ne hisseder ne hissizleşir. Zihni ve ruhu soyutlamıştır kendini dünyadan. Bedeni yaşar görüntüsü verir ancak buna yaşamak denir mi bilinmez. İnsan, mutluluğu aramayı, ona ulaşmayı, onu elde etmeyi bıraktığında ölür ama bunun farkına varamaz, çünkü mutsuzluğun karanlığı kapatmıştır mutluluğun aydınlığını.

İnsanoğlu doğduğunda bomboş bir zihin dünyada bulur kendini, zaman geçtikçe kendisi doldurur o zihin dünyasını. Kimi insan zihnine dayatılan ve vurulan kelepçeleri kırıp atar ve aydınlıkla doldurur dünyasını. Kimi insan ise tüm kelepçeleri kabul eder ve kapkaranlık bir dünyaya mahkûm bırakır kendisini. İşte, insanın mutluluğu ve mutsuzluğu seçmesi bu kadar basittir.

Ayhan AYNA

Alıp Gitsem

Kitaplarımı da alıp gitsem
Korkularımı da
Şiirlerimi nereye gizlesem
Düşüncelerimi
Sevgimi kime emanet etsem
Gençliğimi, kuşlarımı ve kedimi
Bir de geçirdiğim güzel günleri

Pişmanlıklarına, yok saymalarına
Bir sünger çeksem
Silsem her şeyi gidişimle
Küflü paslı nefretimi gizlemeye
Bir bavul yeter mi?
Yeter mi?
Beynimdeki dağınıklığım
Yetmezse yakarım fikirlerimi
Dağıtırım kafamdakileri...

Yıldız

Ne gezersin bir divane gibi
Göklerde yıldızları say
Sevgilim
Üzerine ışıklar düşsün
Parla,
Kalbimde parladığın kadar
Bir yıldız seç
Biraz parlak olsun
Biraz da utangaç
Ama sen kadar uzak olmasın

Kalbimdeki hizmetkârın
Kapıda bekliyor
Sen gel içeri
Ben kilitlerim
Bütün kapıları
Bütün korkuları
Kimse rahatsız edemez
Bendeki seni

Sen parla her gün bana
Gülüşlerin ile
Gözlerinden pınarları
Yüreğime akıt
Islansın aşk ile
Bedenimiz
Sevilerimiz tohumlansın
Birer birer yerden fişkırsın
Tat olsun hayatımıza
Sen ol
Ben olayım seninle
Ama
Uzaklık olmasın aramızda

Yeşil

Seni sevdiğim zaman
Yeşile çalar her sabah umutlar
Gün ışıldar
Fırtınalar diner
Yeniden çiçekler açar Nemrut'ta
Şafaklar aralanır
Savrulup gider sılada yapraklar

***

Dört Duvar

Tek başıma değilim artık bu dünyada
Beş kişi yaşıyoruz
Bir ben varım
Bir de dört duvar etrafımda

***

Zemheri

Ne gece seni düşleyeyim
Ne de sen benim için düş de.
Zemheride kalk gel
Kalbimin şafağı söker seninle
İlk ışığım ol yalnızlığımıza
Ben de örtüneyim sıcaklığıyla
Bir tas su içeriz yanan bağırmızda
Bir yudum sen, bir yudum ben
Islaklığı damağımızı temizler gibi
Varlığıyla karanlığımı temizle
Ufukta bir çizgi gibi hayalinle
Bakışım ol asılı kalsın
Gözlerim gözlerine...